

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 34 (677), 21. srpnja 2024.

KRALJICA

16. nedjelja kroz godinu

*Evo,
Bog mi pomaže,
Gospodin krijepi
život moj.
Od srca
rado ću ti žrtvovati,
slavit ću
ime tvoje,
Gospodine,
jer je dobrostivo.*

Ps 54,6.8

**I. čitanje (Jr 23, 1 – 6), II. čitanje (Ef 2, 13 – 18)
Evangelje po Marku (Mk 6, 30 – 34)**

Vrijeme je odmora i ovaj Biblijski tekst dobro dođe da nas pozove da malo posvjestimo religiozno značenje odmora. Ne znam na kojem poslu radili, svaki nas zasiti i umori. Kao da više nismo sposobni biti kreativni u svojem djelovanju.

Zato je potrebno povući se van posla i van sredine. Malo se od svega odmoriti, maknuti se iz uhodane sredine i trajno istog stajališta. Odmor pomaže da se ponovno nađemo u sebi.

Vrlo često nas posao 'istjera iz nas samih', izgubimo se, a ipak je posao radi čovjeka a ne čovjek radi posla. Istina, poslom čovjek sudjeluje u stvaralačkom djelu Božjem, ali on je u funkciji čovjeka. Ni u kojem slučaju ne smije se zaboraviti da posao proguta osobe.

Kapitalistička mana i jest u tome što je skoro čovjeka pretvorila u robota, cilj je postao ne čovjek koji radi nego produkt i zarada. Pa se ne treba čuditi da taj i tako 'smišljen' posao iscrpljuje ljude, zapravo rasčovječuje ih, čini ih umornima. Nekreativan, ne igrajući, posao ljude čini nervoznim i bolesnim.

Moglo bi se danas razmatrati o blagodatima moderne angažiranosti, ali bi se isto tako moglo govoriti bez poteškoća i o bolestima koje su zahvatile ljude. Moderni mehanički posao je dotukao čovjeka. Mjesto da čovjek svoju osobu potvrđuje kroz svoj posao, on je izgubio svoju osobnost. I to je problem.

Zato moderni posao i zahtjeva da ga se povremeno prekida i da se čovjek upita nad samim sobom, da se sagleda u svojoj osobnosti. Današnjem je čovjeku nužan odmor, ne radi fizičkog umora, koji je manji nego ikada, nego radi duševnog odmora. Duševno je čovjek umoran...!

Možda nam je ovoga časa potrebnije nego li ikada 'iskopčati' se malo iz svakodnevnih vijesti, radija i televizije. Oni nas 'ubiše'. Nisu oni krivi nego su kriva događanja koja nadmašuju našu mogućnost. Sve što se događa u svijetu počelo se događati u svima nama. Ne

samo da se radi o nekim suosjećanjima nego se radi o istinskom proživljavanju.

Sve to strašno iscrpljuje, više nismo ni kreativni niti svježi za rad bilo kakvog određenja. Čak rad na misionarskom planu traži zaustavljanje i odmor da se ne prijede u rutinu i da rad ne proguta inspiraciju... Svima nama je potrebno povlačenje u osamu da se odmorimo od svega što nam ulazi i da vidimo kako sve to na nas djeluje.

Često se sami izgubimo radi djelovanja. Poznato mi je dosta ljudi koji su u ljubavi započeli gradnju kuće, ali su se u toj gradnji zaboravili na sebe, pa kad su kuću završili našli su se u sebi izgubljeni i razdvojeni pa je to sve ugrozilo njihov brak i prijateljstvo. Pa zar i Nedjelja nije na ovoj liniji. Treba jedan dan stati s radom. Jedan dan posvetiti svojoj duši i svojem Bogu.

Čak je to postala i Božja zapovijed, jer mi ljudi ne znamo procijeniti 'što je nama dobro i spasonosno'. Nekada se skoro mislilo da odmor potreban samo onima koji rade fizičke poslove. Njima je kao i svima očito potreban odmor, ali je skoro svima drugima još potrebniiji ako se gleda da njihov umor njih i ljudski otuđuje, dapače lomi.

Koliko god je zajednička briga za ljudski rad isto tako mora biti i zajednička briga za odmor. Odmarališta su sastavni dio radilišta, ako se želi da bude ljudi radno zdravih. Isusov poziv na odmor se skoro najneozbiljnije shvaća u cijeloj njegovoj poruci.

Možda je razlog u tome što su ljudi skloniji ne raditi (pa tako nisu ni umorni) pa bi stimuliranje odmora ti neradnici najbolje iskoristili. Možda je i to istina, ali se ne smije ni u kojem slučaju zaobići kršćansko shvaćanje i potreba odmora. Ljudi su i danas kao izgubljene ovce.

Ljudima se manipulira, a ti ljudi traže istinskog učitelja koji ljube svoj narod. Svi oni koji tjeraju svoje interese trebali bi se odstraniti od naroda. I na to nas upozorava Isus u današnjem Evangelju...